

i det nye system og dermed for en bevarelse af den ekspertviden, som disse konsulenter repræsenterer.

Ad B. Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 37, jfr. § 42.

Vedrørende betænkelighederne med hensyn til trangskriteriet i § 37 og ophævelsen af bestemmelsen i revalideringslovens § 6 henvises til besvarelsen af spørgsmål 4 samt til, at der i forslaget § 37, jfr. §§ 40 og 42, er fornøden hjemmel til på grundlag af en revalideringsindikation at yde såvel hjælp til uddannelse som den pågældendes og familiens underhold under uddannelsen på samme måde og i samme omfang som efter de gældende regler. Dette gælder også den i revalideringscirkulærets punkt 39 omtalte adgang til i en oplæringsituation at yde supplement til en arbejds løn, der under hensyn til arbejdspræstationen er fastsat til en sådan størrelse, at den ikke er tilstrækkelig til at sikre et rimeligt leveniveau. Specielt vedrørende kravet om trang efter forslaget § 37 skal man endvidere henvide til, at der i henhold til den nugældende bestemmelse i revalideringslovens § 7 i nødvendigt omfang kun kan ydes hjælp til underhold til revaliderendens egen og hans families i forbindelse hermed stående trang.

For så vidt angår det påpegede problem i forbindelse med omlægningen af uddannelsesstøtten, specielt for unge under 23 år, henvises til besvarelsen af spørgsmål 53.

Til § 38, nr. 1.

Indtrykket af, at bestemmelsen i forslaget § 38, nr. 1, udelukker muligheden for kontantydelse, når en mere langsigtet løs-

ning er indiceret, er ubegrundet. Hjælp i så tilfælde kan nemlig ydes under den i nr. 2 angivne forudsætning, når det af en læge er attesteret, at pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, eller at en fortsættelse af det hidtidige arbejde vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred.

Til afsnit IX.

Over for de anførte betænkeligheder med hensyn til finansieringsmulighederne sammenlignet med refusionsadgangen for ydelse af pension eller dagpenge kan henvises til besvarelsenerne af spørgsmål 55 og 55 b.

Det samme gælder bekymringen for, at kommunerne efter de nye finansieringsbestemmelser efter § 136, jfr. § 133, stk. 1, ud fra økonomiske betragtninger skulle udvise tilbageholdenhed med hensyn til anvendelse af institutionsberedskabet med en deraf følgende øget risiko for tilkendelse af invalidepension, jfr. besvarelsen af spørgsmål 55.

Til afsnit X.

Da der efter det ovenfor anførte i forslaget er fornøden hjemmel til på revalideringsindikation at yde hjælp såvel til uddannelse som underhold i samme omfang, som det er tilfældet efter revalideringsloven, og da der på dette område ikke er tale om principielle ændringer af trangsbestemmelserne, har socialministeriet ikke fundet det nødvendigt i loven at fastsætte særlige overgangsregler om ydelse af løbende hjælp, bevilget i henhold til revalideringsloven.

Fornødne overgangsregler til sikring af en afvikling af tidligere godkendte foranstaltninger på uændrede vilkår vil blive optaget i cirkulæreform.